

Сказка Глупый муж

Ик солашты ёлат ылын ваты дон мары. Нёны пиш яжон ёленыт. Икыжак-иктыштын шамакым колыштыныт. Ёялланат соок пурым ёшташ цаценыт. Колышы родныкышты лёмеш соок мелнам кёэштыныт, икон анзылан лампадым чуктеныт, йымын пушангы докы соок ыдылаш каштыныт.

Келтымаш, тидым ужын, соок туман, кыце ти мары дон ватын ёлымашыштым пыжгаяш. Кым и путая, кым иштат ёлымашыштым пыжгаен ак керд. Вара вес келтымаш толын. Тёдыжы акшак ылын, цила семынь мары дон ватын ёлымашыштым пыжгаяш цаца, нигыцеат ак керд.

Вара акшак келтымаш ужеш, пашкуды ваты шкетшок ылеш. Тёдын ёлымашыжы куштылгок агыл. Вот икёна акшак келтымашет ти пашкуды ватым вёшлин шагалеш дё тёдылан попа:

— Тёнь пашкуды ватет дон марыжым шёдештарен кердат гёнь, мёнь тёлат шуку оксам пуэм!

Пашкуды ватет акшак келтымашлан попа:

— Мёнь кёзыток нёным шёдештарен кердам!

— Келтымаш ватылан оксам кычыкта дё шёда:

— Ке кёзыток! Шёдештары нёным!

— Ваты лёктешат, яжон ёлышы ваты докы пыра. Тёды тоныжы шкетшок ылын.

— Мёнь тёлат, ик шаям келесем! — пашкудет попа.

— Келесема Ыне, — манеш яжон Ылышы вätет.

— ШЫдештараш толшы пашкуды вätет тЫнгалеш:

— Шудылан кешы марет тагачы пиш когон шЫдешкышы толеш. Толмыкыжы, шудымат ак Йäстары, тавар донок пöртышкы пыра, тЫнЬым роалеш.

Вäтыжы ак Ыняны дä попа:

— Малын вара мЫнЬжым роалеш? Мä пурынок Ыленаш!

— Ужат толмыкыжы! — манеш мутЬышы вätет дä лäктын кеа.

— Келтымашлан выжалалтшы вätет Ынде шуды кандышывлä ваштареш кыргызеш. НЫным вäшлиэш дä яжон Ылышы марыланет мутЬышы вätет манеш:

— МЫнЬ тЫланет ик шаям келесынем!

— Шайышт! — манеш мары.

— Токет мимыкет, вätет тЫнЬым пуштеш. Толмыкет, тöрöк пöртышкет пыры! Таваретым кид гЫц ит шу! Тавар доно вätетым роал поспеет гЫнЬ, Ылен кодат. Мимыкет, вätет тöрöк пöртышкы пыра дä саслаш тЫнгалеш! — манеш мутЬышы пашкудет.

ТЫшакен мары ваштыл колта:

— МЫнЬын вäты нигынамат ак шЫдешкы!

— Мимыкет ужат, мам вätет Ышта! — попа пашкуды.

— Марыжы токыжы толеш. Имним ак туары, возымат ак Йäстары. Таварым нälешат, пöртышкы пыра. Вäтыжат паштекшы мäгырен пыра. ТЫды, тавар доно пырьшы марыжым ужын, когон лÜдын саслаш тЫнгалеш.

— Марем, ма линат вара? Малын шЫдешкенат? — манеш.

Марыжы мутЬышы вäтын шамакшым äшындарен колта дä шкедурешыжы тумая: «МЫнЬ ам роал гЫнЬ, тЫды мЫнЬым пуштеш».

Тенге яратымы вäтыжым роал колта, пуштын пишта.

Вäтым пуштшы марым кыченыт дä Сибирьыш колтеныт. ТЫшты тЫ мары шЎн ямын.

Тенге вуйдымы марын пуры семняжы пЫта, ямеш. НЫнын родыштат коdde. Пöрт вäрешыштат нуж кушкын шагалын.

Ти мутЬыш вäты докы Ынде акшак келтымашет толеш дä ядеш:

— Курым яжон дä пурын Ылышы мары дон вäтым кыце тЫнЬ тенге ЙЫле

мутен пуштын кердыц? Мä, келтымашвлä, шїм и тидым йїшташ цацышна гїнят, шїна керд. Тїнны лу шамак донок мутен пїтарышыц? — манын ядеш.

Шкежы акшак келтымашет ти вäты лишкы миашат лүдеш. Пуры эдемвлäm пуштын кердшылан оксамат панды мычкы веле кычыкта.

Мультимедийная онлайн-библиотека

“Сказки Поволжья”

Иллюстрированные и озвученные сказки народов Поволжья.